

Kao istaknuti kemičar bio je često pozivan na domaće i međunarodne konferencije i sastanke na kojima je držao plenarna i sekcijiska predavanja. Na XI. međunarodnom kongresu za čistu i primijenjenu kemiju IUPAC, 1947. godine u Londonu održao je vrlo zapaženo predavanje pod naslovom "Nastajanje dehidrooctene kiseline i analognih spojeva oksidacijom 1,3,4,6-tetraketona s olovnom tetraacetatom". Neki od značajnih skupova na kojima je održao predavanja su: XVI. IUPAC konferencija u Parizu 1957. godine, IV. međunarodni kongres za biokemiju, Beč, 1958, Ciba Symposium o aminokiselinama i peptidima s antibiotskim i citotoksičnim svojstvima, London 1958., Međunarodni simpozij organske kemije posvećen istraživanjima prirodnih produkata, Brussels, 1962., XIX. IUPAC konferencija u Londonu 1963., Drugi međunarodni sastanak Federacije europskih biokemijskih društava, Beč, 1965., Međunarodni simpozij o konstituciji i primjenljivosti organskih spojeva, Sofija, 1966., V. međunarodni simpozij kemije prirodnih spojeva, London, 1968. te veći broj EUACHEM konferencija o stereokemiji, Bürgenstock, Švicarska.

Bio je član organizacijskih odbora, a sudjelovao je i kao pozvani predavač na velikom broju domaćih kongresa i simpozija i sastanaka.

Bio je član Hrvatskog kemijskog društva (HKD), a od 1956.-1957. i predsjednik HKD-a, a 1958.-1959. bio je zamjenik predsjednika. Bio je i član Engleskog, Američkog i Nizozemskog kemijskog društva.

Osim ogromnih zasluga koje je imao u razvoju naše organske kemije, biokemije i posebno stereokemije prirodnih spojeva, profesor Balenović je imao velike zasluge u formiranju slobodne Hrvatske, pa je nakon 1990. godine bio član Predsjedništva Hrvatske.

Uvjeren sam da ćemo ga se svi mi koji smo imali sreću biti njegovi suradnici sjećati kao vrhunskog kemičara, odličnog pedagoga i predavača i da nikada nećemo zaboraviti ono što nas je učio, a to je da organske spojeve treba promatrati u prostoru, vodeći računa o interakcijama funkcionalnih skupina.

Dragutin Fleš

Dr. sc. Zrinka Tamburašev, diplomirani inženjer kemije, jedan od koautora patenata za azitromicin (Sisak, 22. rujna 1921. – Zagreb, 24. travnja 2003.)

Ove nas je godine 24. travnja napustila još jedna značajna osoba. Naša starija kolegica dr. sc. Zrinka Tamburašev, rođ. Perić, rođena je u Sisku 1921. godine, a diplomirala je u Zagrebu na Tehničkom fakultetu, na Kemijskom odsjeku (sadašnjem FKIT-u), 1948. god. Svoje prvo radno iskustvo stekla je u zemunskoj Galenici. U Istraživački institut Plive, zajedno sa svojim suprugom dr. Gavrom Tamburaševim, došla je daleke 1957. godine. Istraživački bračni par na samom je početku svoga djelovanja u Plivi odigrao ključnu ulogu u razvoju mikrobiologije, biokemije i biotehnologije. Prvo veliko dostignuće u kojem je sudjelovala bilo je izrada postupka za proizvodnju antibiotika oksitetraciklina (OTC), u kojem je doktorica Tamburašev dala svoj doprinos kao suradnik na izolaciji tog antibiotika. Zajedno sa suprugom i suradnicima za to je ostvarenje dobila Nagradu grada Zagreba 1959. godine. Kasnije je u Plivi više puta nagrađivana za inovatorstvo i racionalizacije.

Nakon rada na oksitetraciklinu dr. sc. Zrinka Tamburašev počela je raditi na kemijskim transformacijama antibiotika, najprije tetraciklinskog reda, a zatim eritromicina. Upravo je s temom "Studije u redu eritromicina" doktorirala na Tehnološkom fakultetu 1965. godine.

Od 1972. godine radila je kao voditelj grupe za polusintetske makrolide u Biokemijskom odjelu Plivinog Istraživačkog instituta, a 1974. postala je rukovoditelj Odjela za prirodne spojeve. Tada je doktorica Tamburašev započela i rad na sintezi pojedinih faza za pripremu novog makrolidnog antibiotika, kasnije prozvanog azitromicin te je (zajedno s doktorom Slobodanom Đokićem, magistrinom Gabrijelom Kobrehel i doktoricom Gorjanom Lazarevski) postala koautor osnovnih patenata za njegovu pripremu. Od 1978. godine pa do odlaska u mirovinu, 1980. godine, bila je rukovoditelj istraživanja na području baznih sirovina u Plivinom Istraživačkom institutu. U Plivinoj bibliografiji zabilježeno je ukupno 25 znanstvenih radova i patenata u kojima je sudjelovala dr. Tamburašev.

Prilikom Plivine 75. obljetnice, 1966. godine, doktorica Tamburašev primila je Plivinu nagradu i zlatnu plaketu, jer je kao jedan od stvaralaca azitromicina ti-

me doprinijela najvećem uspjehu Plive i hrvatske farmaceutske industrije.

Godinu dana kasnije, 1997. godine, dobila je nagradu za životno djelo Hrvatske gospodarske komore "Zlatna kuna".

Kolege u Plivi, a posebno u Istraživačkom institutu, zadržat će je u trajnom sjećanju.

Kruno Kovčević